

KONST

Bitar av gamla tegelfasader kan pusslas ihop till nya.

FOTO: THOMAS LISSING

Det krasar på vägen in i Wasteland. Passagen genom ett ljust fält av krossad betong både låter mycket och ger en stark förnimmelse av utställningens budskap.

Ljuset i tunneln lyfts fram

UTSTÄLLNING

Wasteland

Vandalorum

Till den 13 januari 2019

Så mycket avfall i onödan, bara från byggindustrin. En miljömässig katastrof om resursslöseriet får fortsätta, men i Wasteland lyfts ljuset i tunneln fram. Det finns kluriga lösningar som uppenbarligen fungerar i verkligheten. I utställningstexten lär jag mig att bara betongindustrin står för sex procent av världens totala utsläpp av koldioxid.

Ännu mer skrämmande blir då det faktum att Kina under åren 2011–2013 förbrukade mer betong än USA gjort under hela 1900-talet. Från avfall till

arkitektur är undertiteln till utställningen, och den är verkligen en handfast handledning i konsten att riva och bygga nytt klimatsmart. Att inte rutinmässigt slänga sådant som med lite uppfinningsrikedom går att återvinna. Och det är mycket, visar Wasteland.

Rakt av kan gamla tegelstenar och plastdunkar fungera som byggmaterial. Annat kan byggas om, som fönster, och en hel del kan finfördelas och uppstå som nya material. Här finns golv av vinkorkar, isolering av skumglas, fasadplåt av aluminiumburkar, bärelement av containers med mera. Det exemplifieras med villan Upcycling, som byggdes till nittio procent av återvun-

net material, i danska Nyborg 2013.

Det är lite kul att fasadbeklädnaden delvis består av pressad papp och fenolharts, samma produkt som en gång de östtyska Trabant-bilarnas karosser tillverkades av. Utställningen är producerad i Danmark och fokuserar på materialen betong, trä, stål, tegel och glas. Den tar också upp flera byggprojekt, förverkligade av arkitektkontoret Lendager Group. Ett av de mer spännande är ett lagerhotell i Köpenhamn, vars betongväggar getts dekorativa reliefer liknande trädkronor. I spåren växer mossa, som tar upp koldioxid, och där finns hålrum lämpade för fåglar och insekter. Ett hus som på flera smarta

sätt värnar den biologiska mångfalden.

Wasteland kastar hårda siffror rakt i ansiktet, men blir för det ingen dystopi. De goda exemplen imponerar och ger hopp. Det är ljus, pedagogiskt och snyggt presenterat. Självklart inspirerar det hemmafikaren att tänka till vid nästa renovering, men siktet måste ställas högre. Man får hoppas att politiker, arkitekter och byggarbeter kommer och tar till sig budskapet, och inser vid den av det pågående slöseriet. Wasteland är en intressant och ovanligt angelägen utställning.

TEXT
THOMAS LISSING

Vattnet slut och Luften slut, målningar av Sven Ljungberg.

FOTO: THOMAS LISSING

”Man måste säga vad man tycker, annars brinner man upp inifrån”

MÅLERI

Sven Ljungberg

Lilla Björka, Berg

Till den 12 augusti

Konstnären Sven Ljungberg hade liksom **Elin Wägner ett stort engagemang i samhällets utveckling.**

Bilderna i utställningen på Lilla Björka i Berg följer Wägners ledord fred, miljö och jämställdhet. Undertiteln är Ljungbergs egna devis: Man måste säga vad man tycker, annars brinner man upp inifrån.

Ljungbykonstnären gjorde på 1990-talet tre litografier till stöd för Lilla Björka och stiftelsen som då tog över huset. De femton oljemålningar som nu ställs ut visar kvinnorna i hans närhet, blommorna i hans i trädgård och politiken. Flera av de senare

kommer ur 1970-talssviten Den stora konkursen, där en dystopisk teknokratisk framtidsbild framträder i mestadels gråa och bruna nyanser. Ljungberg var inte rädd för att sticka ut hakan, och hans välkända ägghuvuden till kommunalpolitiken hänger strax intill.

Samtidigt visas en liten men intressant utställning kring upphovsmanen bakom huset Lilla Björka. Arkitekten Carl Bergsten (1879-1935) ritade huset åt Elin Wägner vid mitten av 1920-talet. Ritningarna är som dåtidens brukar vara, vackra och detaljerade konstverk. En klar bonus är att ett exemplar av hans berömda kaféstol från 1906, den med det ellipsformade ryggstödet, finns att se i utställningen. Bara den värd ett besök.

THOMAS LISSING

OCKSÅ VÄRT ATT NÄMNA:

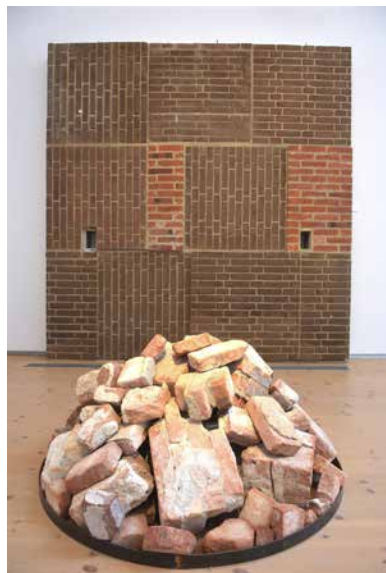
- Britta Marakatt-Labba ställer just nu ut på konsthallen i Hishult. Utställningen Broderade berättelser består av textila verk som blandar motiv från den samiska kulturen med mytiska landskap. Fram till 2 september finns bilderna att se på konsthallen. Britta Marakatt-Labba är därefter aktuell i den stora utställning av textil- och keramikkonst som några dagar senare öppnar på Bonniers konsthall i Stockholm.

- Minns du den uppmärksammade miniatyrrestaureringen i Malmö? Konstnärgruppen Anonymouse är nu aktuell med två nya installationer i Stockholmstrakten. Konditoriet Vera Pistacia och Hotel Stilton, båda i miniformat, finns att beskåda på Chamottevägen i Gustavsberg. På inbjudan av Värmdö kommun har gruppen tolkat den före detta bruksortens historia och dess nuvarande roll som turistort.

- Thorsten Klint, bosatt i Älmhultstrakten, är zoolog med fotografi som uttrycksmedel. Under sommaren visas hans bilder på Kulturhuset Blohmé i Älmhult. Utställningen Naturfotografi pågår till 18 augusti.

Nya material skapade av gamla produkter.

Tegel satt med cementbruk går inte att separera, men kan återvinnas i utsågade block.